

Rada
Evropské unie

Brusel 29. března 2017
(OR. en)

7804/17

**Interinstitucionální spis:
2017/0035 (COD)**

**POLGEN 36
INST 154
JUR 167
CODEC 512**

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	15. února 2017
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2017) 85 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (EU) č. 182/2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2017) 85 final.

Příloha: COM(2017) 85 final

Ve Štrasburku dne 14.2.2017
COM(2017) 85 final

2017/0035 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 182/2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Tato iniciativa navazuje na prohlášení předsedy Evropské komise v projevu o stavu Unie v Evropském parlamentu v září 2016, ve kterém řekl: „*Není namístě, aby v situaci, kdy se země EU nemohou dohodnout, zda povolí či zakáží používání glyfosátu v herbicidech, Komisi Evropský parlament a Rada nutily do rozhodnutí. Tato pravidla proto změňme – nejsou totiž demokratická*¹.“

V uplynulých letech se Komise při několika příležitostech týkajících se přijímání aktů, které jsou předmětem postupu projednávání ve výborech, ocitla v situaci, kdy je podle právních předpisů povinna přijmout rozhodnutí o povolení, když neexistuje kvalifikovaná většina členských států, která by ve výboru zaujala postoj (buď pro, nebo proti). Tato situace, kdy není vydáno žádné stanovisko, je podle názoru Komise obzvláště problematická v případě, že se jedná o politicky citlivé záležitosti, které mají přímý dopad na občany a podniky, například v oblasti zdraví a bezpečnosti osob, zvířat nebo rostlin.

Většina právních aktů Unie, které jsou každoročně přijímány, přijímá Komise v souladu s pravomocemi, které jí svěřily Evropský parlament a Rada jako spolutvůrci právních předpisů, a to buď prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 SFEU, nebo prováděcích aktů v souladu s článkem 291 SFEU². Na rozdíl od aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 SFEU se podle čl. 291 odst. 3 SFEU pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí, stanoví předem formou nařízení přijatých řádným legislativním postupem. Tato pravidla a zásady jsou stanoveny v nařízení (EU) č. 182/2011 (dále jen „nařízení o postupu projednávání ve výborech“)³.

Tento návrh stanoví cílené a omezené změny nařízení (EU) č. 182/2011, a proto se týká pouze prováděcích aktů.

V únoru 2016 podala Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění nařízení (EU) č. 182/2011⁴. Tato zpráva dospěla k závěru, že toto nařízení umožnilo účinné využívání prováděcích pravomocí svěřených Komisi pod kontrolou členských států. Tento návrh proto nemá za cíl změnit rámec postupu projednávání ve výborech jako takový. Zpráva však také nastínila omezený počet problematických případů, zejména ve vztahu k rozhodování o geneticky modifikovaných organismech (GMO). V těchto případech nebylo nikdy dosaženo kvalifikované většiny členských států ani pro, ani proti návrhu rozhodnutí Komise o povolení geneticky modifikovaných organismů (GMO) a geneticky modifikovaných potravin a krmiv. Namísto toho bylo výsledkem všech hlasování to, že nebylo vydáno „žádné stanovisko“, tj. že výbor nebyl schopen zaujmout postoj ani pro, ani proti návrhu aktu. Tento výsledek se pak vždy opakoval i v odvolacím výboru, což je orgán, jehož úkolem je pomáhat při rozhodování

¹ Projev o stavu Unie 2016: https://ec.europa.eu/priorities/state-union-2016_cs

² V roce 2016 přijala Komise 137 aktů v přenesené pravomoci a 1 494 prováděcích aktů.

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁴ Zpráva Komise Evropskému Parlamentu a Radě o provádění nařízení (EU) č.182/2011 ze dne 26.2.2016, COM(2016) 92.

v citlivých a problematických případech. V důsledku toho bylo nutno přijímat rozhodnutí v této oblasti systematicky bez podpory kvalifikované většiny členských států v tomto výboru⁵.

Komise již podnikla kroky k tomu, aby zohlednila specifickou situaci v oblasti GMO. V návaznosti na směrnici o povolování pěstování⁶, která vstoupila v platnost v roce 2015, přijala Komise v dubnu 2015 podle téže logiky návrh na změnu legislativního rámce ve vztahu k potravinám a krmivům⁷. Navrhovaným řešením je zachovat centralizovaný postup povolování a zároveň umožnit členským státům využívat výjimky („opt-out“). Tento návrh dosud prochází legislativním procesem.

Diskuse kolem prodloužení doby platnosti schválení dané účinné látky glyfosátu v odvolacím výboru v létě 2016 ukázaly, že problém nevydání žádného stanoviska není omezen jen na GMO. Ani v tomto případě nebyly členské státy schopny v odvolacím výboru dosáhnout většiny hlasů ve prospěch rozhodnutí o schválení ani proti němu a Komise musela rozhodnout bez podpory členských států⁸. Jak již bylo uvedeno výše, je to o to problematičtější s ohledem na skutečnost, že se tato rozhodnutí často týkají politicky citlivých záležitostí s přímým dopadem na občany a podniky, zejména v oblasti zdraví a bezpečnosti osob, zvířat a rostlin. Komise je sice zmocněna k tomu, aby v takových případech rozhodla, domnívá se však, že vzhledem k obzvláštní citlivosti daných otázek by i členské státy měly v těchto konkrétních situacích převzít větší odpovědnost v rozhodovacím procesu. To však není dostatečně zajištěno v případě, že členské státy nejsou schopny dosáhnout kvalifikované většiny, protože některé z nich se rozhodnou zdržet hlasování, případně nejsou přítomny na zasedání výborů nebo odvolacího výboru.

Komise se proto domnívá, že je potřeba tento problém řešit pomocí několika málo přesně zacílených změn pravidel postupu projednávání ve výborech. V souladu s tím oznámila ve svém pracovním programu na rok 2017 iniciativu týkající se modernizace postupů projednávání ve výborech⁹.

Tento návrh obsahuje čtyři cílené změny. Předmět tohoto návrhu je striktně omezen na tyto čtyři cílené změny a nevztahuje se na žádný jiný prvek nařízení (EU) č. 182/2011. Komise je toho názoru, že systém zavedený nařízením (EU) č. 182/2011 celkově prokázal, že v praxi funguje dobře a že se mu podařilo dosáhnout vhodné institucionální rovnováhy, pokud jde o úlohu Komise a dalších zúčastněných stran. Komise se proto domnívá, že je nezbytné, aby tento systém nadále fungoval beze změn s výjimkou navrhovaných cílených změn. Jediným cílem těchto změn je zlepšit fungování postupů projednávání ve výborech na úrovni odvolacího výboru, a tak zajistit širší politickou odpovědnost a angažovanost v oblasti politicky citlivých prováděcích aktů, aniž by se však změnila právní a institucionální odpovědnost za prováděcí akty, kterou upravuje nařízení (EU) č. 182/2011.

---

⁵ Viz sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o přezkumu rozhodovacího procesu o geneticky modifikovaných organismech (GMO) ze dne 22.4.2015, COM(2015) 176.

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/412 ze dne 11. března 2015, kterou se mění směrnice 2001/18/ES, pokud jde o možnost členských států omezit či zakázat pěstování geneticky modifikovaných organismů (GMO) na svém území (Úř. věst. L 68, 13.3.2015, s. 1).

⁷ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1829/2003, pokud jde o možnost členských států omezit či zakázat používání geneticky modifikovaných potravin a krmiv na svém území ze dne 22.4.2015, COM(2015) 177.

⁸ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1056 ze dne 29. června 2016, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 540/2011, pokud jde o prodloužení doby platnosti schválení účinné látky glyfosátu.

⁹ Pracovní program Komise na rok 2017 – Pro Evropu, která chrání, posiluje práva a brání, 25.10.2016, COM(2016) 710.

- **Současný právní rámec**

Nařízení (EU) č. 182/2011 stanoví způsob, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí. Podle nejčastěji používaného postupu, takzvaného přezkumného postupu¹⁰, předkládají zástupci Komise návrhy prováděcích aktů výboru složenému ze zástupců členských států, který vydá stanovisko, zpravidla na základě hlasování. Tato hlasování se řídí pravidlem kvalifikované většiny, které je stanoveno ve Smlouvách. V této fázi mohou ve výboru při hlasování nastat tři scénáře:

- Pokud je kvalifikovaná většina členských států pro návrh aktu (kladné stanovisko), Komise **musí** tento akt přijmout.
- Pokud je kvalifikovaná většina proti (záporné stanovisko), Komise **nesmí** tento akt přijmout.
- Pokud neexistuje kvalifikovaná většina ani pro, ani proti (nevydání stanoviska), Komise **může** návrh prováděcího aktu přijmout – což znamená, že může rovněž rozhodnout o jeho nepřijetí.

Důvodem, proč umožnit Komisi přijímat prováděcí akty, pokud proti danému opatření nehlasuje kvalifikovaná většina členských států, je snaha zajistit účinné provádění právních předpisů. Přijetí prováděcích aktů Komisí může zablokovat pouze nesouhlas kvalifikované většiny členských států. V tomto bodě existuje podobnost s ustanoveními o aktech v přenesené pravomoci, neboť u nich je pro to, aby se zabránilo vstupu aktu v platnost, také zapotřebí (kvalifikovaná) většina, i když nikoli ve výboru, ale v Evropském parlamentu nebo v Radě.

V nařízení o postupu projednávání ve výborech¹¹ je však uvedena celá řada konkrétních případů, ve kterých Komisi ve fázi projednávání přezkumným výborem brání právní předpisy přijmout prováděcí akt v situaci, kdy nebylo vydáno žádné stanovisko. To platí ve třech různých případech:

- (1) v některých oblastech politiky (daně, finanční služby, bezpečnost nebo ochrana zdraví lidí, zvířat či rostlin nebo konečná mnohostranná ochranná opatření);
- (2) pokud základní akt stanoví, že návrh prováděcího aktu nemůže být přijat v situaci, kdy nebylo vydáno žádné stanovisko (tzv. ustanovení o nevydání stanoviska), nebo
- (3) pokud prostá většina všech členů výboru s navrhovaným aktem nesouhlasí.

V takových případech Komise předloží prováděcí akt odvolacímu výboru, který se rovněž skládá ze zástupců členských států, ale na vyšší úrovni. Jestliže odvolací výbor rovněž nevydá žádné stanovisko, může Komise návrh přijmout. To znamená, že v takových případech je Komise na konci přezkumného postupu konfrontována se scénářem, kdy nebylo vydáno žádné stanovisko, a má pravomoc rozhodnout o tom, zda návrh prováděcího aktu přijme, či nikoli.

Tuto pravomoc Komise v případě nevydání stanoviska zavedlo nařízení (EU) č. 182/2011. Před rokem 2011 platilo, že v případě, že výbor nevydal žádné stanovisko, případně pokud Rada nereagovala, Komise neměla jinou možnost než návrh prováděcího aktu přijmout. Byla

---

¹⁰ Poradní postup v tomto případě není relevantní.

¹¹ Případy uvedené v čl. 5 odst. 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

zavedena větší flexibilita s cílem umožnit Komisi, aby znovu posoudila návrh prováděcího aktu a to, zda by jej měla přijmout či nikoli, případně aby předložila výboru pozměněný návrh, s přihlédnutím mimo jiné k postojům vyjádřeným členskými státy v rámci tohoto výboru. To zdůrazňuje rovněž 14. bod odůvodnění nařízení (EU) č. 182/2011, který uvádí, že „zvažuje-li Komise přijetí dalších návrhů prováděcích aktů týkajících se zvláště citlivých oblastí, zejména daní, zdraví spotřebitelů, bezpečnosti potravin a ochrany životního prostředí, bude ve snaze o nalezení vyváženého řešení pokud možno respektovat převládající názor, který by se mohl objevit v odvolacím výboru“.

Tato flexibilita nicméně nezbavuje Komisi povinnosti přijímat rozhodnutí například v případech týkajících se žádostí o povolení uvádět na trh produkty nebo látky. Vzhledem k tomu, že výrobce, který podal žádost o povolení, má právo obdržet rozhodnutí o této žádosti, je Komise povinna v přiměřené lhůtě takové rozhodnutí přijmout. Podle dřívějšího rámce pro projednávání ve výborech byl Tribunál toho názoru, že Komise nesplnila povinnost jednat, když nepokračovala v postupu povolování poté, co výbor nevydal stanovisko¹².

Z celkového počtu 1 726 stanovisek, která vydaly výbory v roce 2015, byla dvě stanoviska negativní a ve 36 případech nebylo vydáno žádné stanovisko, což představuje zhruba 2 % z tohoto celkového počtu. 10 těchto případů bylo předloženo odvolacímu výboru, který také nevydal žádné stanovisko. V období 2011–2015 potvrdil odvolací výbor ve 36 ze 40 případů, které mu byly předloženy, hlasování o nevydání stanoviska. I když se jedná o celkově nízký počet případů, k těmto situacím dochází ve velmi citlivých oblastech. Odvolací výbor proto nepomohl k zaujetí jasného postoje členských států a až doposud představoval jen nízkou přidanou hodnotu. Komise se proto domnívá, že je nutno změnit pravidla pro odvolací výbor, a umožnit mu tak, aby mohl plnit svou úlohu v plném rozsahu.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Navrhované změny nařízení (EU) č. 182/2011 jsou cílené a omezené a řeší výjimečné případy na úrovni odvolacího výboru. Vzhledem k tomu, že se prokázalo, že systém stanovený tímto nařízením funguje dobře, považuje Komise za nezbytné ponechat zbývající část tohoto systému beze změny.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh je v souladu s návrhem Komise, pokud jde o geneticky modifikované potraviny a krmiva¹³. Tento návrh byl sice částečně motivován rovněž situacemi, kdy v této oblasti docházelo k nevydání stanoviska, přístup, který je v něm navrhován, má však členskými státy umožnit, aby omezily nebo zakázaly používání geneticky modifikovaných potravin a krmiv na svém území. To řeší konkrétní situaci v tomto odvětví a netýká se to samotného rozhodovacího procesu. Přístup, jímž se řídí tento návrh, se týká procesních pravidel jako takových bez ohledu na odvětví. Oba tyto přístupy se tedy vzájemně doplňují.

Tento návrh je rovněž v souladu se dvěma navrhovanými nařízeními o přizpůsobení řady právních aktů, které stanoví použití regulativního postupu s kontrolou, článkům 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie v souladu se závazkem uvedeným v interinstitucionální

¹² Rozsudek Tribunálu ze dne 26. září 2013 ve věci T-164/10, *Pioneer Hi-Bred International, Inc. v. Komise*.

¹³ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1829/2003, pokud jde o možnost členských států omezit či zakázat používání geneticky modifikovaných potravin a krmiv na svém území ze dne 22.4.2015, COM(2015) 177.

dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů¹⁴. Tato navrhovaná nařízení nenavrhují žádné změny ve vztahu k rozhodovacím postupům jako takovým, ale snaží se harmonizovat stávající zmocnění k přijímání aktů v přenesené pravomoci a v některých případech i prováděcích aktů.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Tento návrh je založen na čl. 291 odst. 3 SFEU, který je právním základem pro nařízení (EU) č. 182/2011, jež má tento návrh pozměnit.

• Subsidiarita

Unie má podle čl. 291 odst. 3 SFEU výlučnou pravomoc stanovit pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členský stát kontroluje Komisi při výkonu prováděcích pravomocí.

• Proporcionalita

Navrhované změny jsou omezeny na to, co je nezbytně nutné pro řešení dané otázky, a nepřekračují rámec toho, co je nezbytné pro dosažení daných cílů. Jsou omezeny na změny na úrovni odvolacího výboru.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Návrh stanoví omezené změny postupů pro přijímání prováděcích aktů na úrovni odvolacího výboru. Tyto změny jsou čistě institucionální a procesní povahy, nemění například pravidla určující faktory, na jejichž základě je třeba posuzovat schválení účinné látky. Tyto změny jako takové proto nemají významné ekonomické, environmentální ani sociální dopady. Proto není zapotřebí provést posouzení dopadů.

4. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Odvolací výbor byl do nařízení (EU) č. 182/2011 zaveden s cílem posunout diskusi na více politickou úroveň, a to zejména v případě, že přezkumný výbor nevydal stanovisko. Dosud však obecně nebránil vzniku situací, kdy nebylo vydáno žádné stanovisko, ani nepomohl vyjasnit postoj členských států, a tak prokázal jen omezenou přidanou hodnotu. Cílem navrhovaných změn je snížit riziko, že na úrovni odvolacího výboru nebude vydáno žádné stanovisko, a usnadnit rozhodování a zajištění politické odpovědnosti členských států ohledně některých citlivých rozhodnutí. Jakmile budou navrhované změny přijaty, bude nutno, aby se

---

¹⁴ COM(2016) 799: návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se řada právních aktů stanovujících použití regulativního postupu s kontrolou přizpůsobuje článkům 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie, a COM(2016) 798: návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se řada právních aktů v oblasti justice stanovujících použití regulativního postupu s kontrolou přizpůsobuje článkům 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie. Viz bod 27 interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů, Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1. Pokud jde o počet aktů z oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví, které byly z uvedených dokumentů vyloučeny, Komise podá v řádném termínu návrh na jejich harmonizaci.

odrazily v jednacím řádu odvolacího výboru, který bude proto nutno upravit v souladu s čl. 3 odst. 7 nařízení (EU) č. 182/2011.

- **Změny pravidel upravujících hlasování odvolacího výboru**

Výbory včetně odvolacího výboru vydávají při přezkumném postupu stanovisko v souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) č. 182/2011 většinou, která je stanovena v čl. 16 odst. 4 a 5 SEU a případně v čl. 238 odst. 3 SFEU. Ustanovení čl. 16 odst. 4 SEU a čl. 238 odst. 3 SFEU stanoví dvojí většinu. Podle nich je kvalifikovaná většina dosažena v případě, že většina:

- 1) zahrnuje nejméně 55 % členských států. To znamená, že kvalifikovaná většina musí zahrnovat alespoň 16 členských států;
- 2) zastupuje členské státy, které představují nejméně 65 % obyvatelstva Unie¹⁵.

V případech, kdy se na hlasování nepodílejí všechny členské státy, vymezuje čl. 238 odst. 3 písm. a) SFEU kvalifikovanou většinu jako nejméně 55 % zúčastněných členských států, které představují nejméně 65 % obyvatelstva těchto států. V takových případech musí blokační menšina tvořit nejméně tolik členských států, kolik jich zastupuje nejméně 35 % obyvatelstva zúčastněných členských států, a ještě jeden členský stát, jinak se kvalifikovaná většina považuje za dosaženou.

Podle současných pravidel se členské státy, které se zdrží hlasování, případně nejsou přítomny nebo zastoupeny, nezapočítávají pro účely dosažení kvalifikované většiny ve prospěch daného návrhu nebo proti němu, ale neodečítají se z celkového počtu, na jehož základě se vypočte 55 % členských států a 65 % obyvatelstva Unie. To v praxi znamená, že zdržení se hlasování a nepřítomnost členských států, které se rozhodnou nebýt hlasování přítomny ani se nenechat zastoupit, vede k vyšší pravděpodobnosti, že nebude vydáno žádné stanovisko, a rozhodnutí tedy bude přesunuto na Komisi. Stávající pravidla nemotivují členské státy k hlasování ani pro, ani proti návrhu prováděcího aktu. Stávající pravidla upravující hlasování proto neumožňovala odvolacímu výboru, aby hrál svou úlohu.

Proto se navrhuje změna pravidel upravujících hlasování odvolacího výboru s cílem snížit riziko, že nastane scénář, kdy nebude vydáno žádné stanovisko, a vyjasnit postoje členských států tím, že členské státy, které nebudou přítomny nebo které se zdrží hlasování, budou pro účely výpočtu kvalifikované většiny považovány za „nezúčastněné členské státy“. To znamená, že dvojí většina (55 % členských států, což představuje 65 % obyvatelstva) se vypočte pouze z členských států, které se zúčastnily hlasování, tedy hlasovaly buď pro, nebo proti návrhu, v souladu s čl. 238 odst. 3 písm. a) SFEU. Blokační menšina se vypočte rovněž v souladu s tímto ustanovením Smlouvy.

Aby byla zajištěna reprezentativnost hlasování, je nutno do nařízení o postupu projednávání ve výborech zařadit usnášenischopnost¹⁶ zajišťující, že hlasování se považuje za platné pouze tehdy, představují-li zúčastnění členové při hlasování v odvolacím výboru prostou většinu členských států. Příslušné změny budou zavedeny do čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) č. 182/2011. Stejně jako je tomu již nyní, po uplynutí lhůty stanovené pro vydání stanoviska odvolacího

¹⁵ Údaje o počtu obyvatel a procentní podíly, které představují, jsou stanoveny v příloze III jednacím řádu Rady, rozhodnutí Rady 2009/937 ze dne 1. prosince 2009, kterým se přijímá její jednacím řád (2009/937/EU) (Úř. věst. L 325, 11.12.2009, s. 35), ve znění rozhodnutí Rady 2016/2353 ze dne 8. prosince 2016, Úř. věst. L 348, 21.12.2016, s. 27.

¹⁶ Jednacím řád v současné době očekává usnášenischopnost a určuje, že je nutná přítomnost většiny členských států, Úř. věst. C 183, 24.6.2011, s. 13.

výboru se má za to, že výbor stanovisko nevydal, aby se předešlo zablokování celého procesu z důvodu nemožnosti dosáhnout usnášeníschopnosti.

- **Další předložení věci odvolacímu výboru na ministerské úrovni**

Jak je uvedeno výše, odvolacímu výboru se až dosud nepodařilo zabránit vzniku situací, kdy nebylo vydáno žádné stanovisko, ani pomoci objasnit postoj členských států. Nařízení (EU) č. 182/2011 odkazuje na zastoupení na příslušné úrovni¹⁷ a jednací řád odvolacího výboru, dohodnutý členskými státy, stanoví, že obecně platí, že zastoupení by nemělo být nižší než na úrovni členů výboru stálých zástupců¹⁸. Zkušenosti ukazují, že členské státy byly dosud ve většině případů zastupovány svými stálými zastoupeními.

Za účelem posílení úlohy odvolacího výboru ve zvláště citlivých případech se navrhuje stanovit možnost dalšího předložení věci odvolacímu výboru v případě, že není vydáno žádné stanovisko. To umožní znovu řešit problematické otázky na příslušné politické úrovni. Za tímto účelem se navrhuje stanovit, že předseda může rozhodnout o uspořádání dalšího zasedání odvolacího výboru, a zároveň se uvádí, že vhodná úroveň zastoupení na tomto zasedání je na ministerské úrovni. Aby bylo možné uspořádat takové další zasedání, měl by být časový rámec pro vydání stanoviska odvolacího výboru prodloužen o jeden měsíc na celkem tři měsíce od počátečního postoupení věci. Příslušné změny budou začleněny do čl. 3 odst. 7 nařízení (EU) č. 182/2011.

- **Zveřejnění hlasování zástupců jednotlivých členských států na úrovni odvolacího výboru**

Na hlasování zástupců členských států v odvolacím výboru se v současné době vztahují pravidla zachování důvěrnosti stanovená v jednacím řádu odvolacího výboru¹⁹, stejně jako je tomu v případě přezkumného a poradního výboru²⁰. Článek 10 nařízení (EU) č. 182/2011 stanoví, které informace o činnosti výborů mohou být zveřejněny, a ve vztahu k hlasování odkazuje na „výsledky hlasování“, tzn. pouze na celkové výsledky hlasování, nikoliv na hlasování jednotlivých členských států. Komise se domnívá, že je zapotřebí větší transparentnost ve vztahu k postojům, které zástupci členských států v odvolacím výboru zaujímají. Cílem návrhu na zveřejnění hlasování zástupců členských států je zvýšit transparentnost postojů členských států. Příslušné ustanovení o zveřejnění hlasování zástupců jednotlivých členských států v odvolacím výboru bude zahrnuto do čl. 10 odst. 1 písm. e) a odst. 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

- **Stanovení práva předložit věc Radě za účelem vydání stanoviska**

Podle článku 291 SFEU je Komise normotvůrcem zmocněna přijímat prováděcí akty pod kontrolou členských států. Evropský parlament a Rada proto nemají v rozhodovacím procesu samém žádnou úlohu a jejich účast je omezena na kontrolní pravomoci podle článku 11 nařízení (EU) č. 182/2011.

V souladu s čl. 291 odst. 1 SFEU členské státy odpovídají za provádění aktů Unie a kontrolují Komisi v případě, že jsou jí svěřeny prováděcí pravomoci. V případech, kdy členské státy v rámci tohoto kontrolního procesu nedospějí k jednoznačnému názoru, by měla existovat

¹⁷ Ustanovení čl. 3 odst. 7 nařízení (EU) č. 182/2011.

¹⁸ Ustanovení čl. 1 odst. 5 jednacího řádu odvolacího výboru, Úř. věst. C 183, 24.6.2011, s. 13.

¹⁹ Podle čl. 9 odst. 2 a čl. 12 odst. 2 jednacího řádu neobsahují souhrnné záznamy schůzí postoje jednotlivých členských států během jednání výboru a jednání výboru jsou důvěrná.

²⁰ Viz čl. 10 odst. 2 a čl. 13 odst. 2 vzorového jednacího řádu výborů, Úř. věst. C 206, 12.7.2011, s. 11.

možnost předložit celou záležitost Radě jako orgánu Unie, ve kterém jsou zastoupeny vlády členských států na ministerské úrovni a mají celkový přehled o všech politikách Unie. Proto se navrhuje umožnit Komisi, aby formálně předkládala konkrétní případy Radě, pokud odvolací výbor nevydá žádné stanovisko, za účelem získání jejího nezávazného stanoviska a politické orientace ohledně důsledků nevydání stanoviska včetně institucionálních, právních, politických a mezinárodních důsledků. Komise by měla zohlednit jakýkoli postoj vyjádřený Radou do tří měsíců po předložení věci. V řádně odůvodněných případech může Komise při předložení věci stanovit kratší lhůtu.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,**kterým se mění nařízení (EU) č. 182/2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 291 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²¹ se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí.
- (2) Systém zavedený nařízením (EU) č. 182/2011 celkově prokázal, že v praxi funguje dobře a že se mu podařilo dosáhnout vhodné institucionální rovnováhy, pokud jde o úlohu Komise a dalších zúčastněných stran. Tento systém by proto měl nadále fungovat beze změn s výjimkou některých cílených změn týkajících se konkrétních aspektů postupu na úrovni odvolacího výboru. Cílem těchto změn je zajistit širší politickou odpovědnost a angažovanost v oblasti politicky citlivých prováděcích aktů, aniž by se však změnila právní a institucionální odpovědnost za prováděcí akty, kterou upravuje nařízení (EU) č. 182/2011.
- (3) V řadě konkrétních případů stanoví nařízení (EU) č. 182/2011 možnost předložení věci odvolacímu výboru. V praxi je věc předkládána odvolacímu výboru v případech, kdy v rámci výboru při přezkumném postupu nebylo dosaženo kvalifikované většiny ani ve prospěch dané věci, ani proti ní, a proto nebylo vydáno žádné stanovisko. Ve většině případů k tomu došlo v souvislosti s geneticky modifikovanými organismy a geneticky modifikovanými potravinami a krmivy a přípravky na ochranu rostlin.
- (4) Ze zkušeností vyplývá, že odvolací výbor dospěje v naprosté většině případů ke stejnému výsledku jako přezkumný výbor a to má za následek nevydání stanoviska. Odvolací výbor proto nebyl nápomocen při zvyšování transparentnosti postojů členských států.

---

²¹ Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (5) Nařízení (EU) č. 182/2011 stanoví, že Komise může v takových případech přijmout návrh prováděcího aktu, čímž dává Komisi pravomoc rozhodnout.
- (6) Tato pravomoc rozhodnout se však výrazně snižuje v případech týkajících se povolování produktů nebo látek, například v oblasti geneticky modifikovaných potravin a krmiv, neboť Komise je povinna přijmout rozhodnutí v přiměřené lhůtě a není možné, aby rozhodnutí nepřijala.
- (7) Ačkoli Komise má pravomoc v takových případech rozhodovat, vzhledem k obzvláštní citlivosti daných otázek by svou odpovědnost v rozhodovacím procesu měly plně převzít i členské státy. Nejedná se však o případ, kdy členské státy nejsou schopny dosáhnout kvalifikované většiny mimo jiné v důsledku toho, že se ve značném počtu zdrží hlasování nebo se v okamžiku hlasování nedostaví.
- (8) Pro zvýšení přidané hodnoty odvolacího výboru je proto nutno posílit jeho úlohu tím, že vždy, když nebude vydáno stanovisko, bude umožněno svolat další zasedání odvolacího výboru. Zastoupení na dalším zasedání odvolacího výboru by mělo být zajištěno na ministerské úrovni, aby mohla proběhnout politická diskuse. Aby bylo možné uspořádat takové další zasedání, měl by být prodloužen časový rámec pro vydání stanoviska odvolacího výboru.
- (9) Pravidla upravující hlasování odvolacího výboru by měla být změněna tak, aby se snížilo riziko, že nebude vydáno žádné stanovisko, a zajistila motivace zástupců členských států k zaujetí jasného postoje. Za tímto účelem by měly být za zúčastněné členské státy pro účely výpočtu kvalifikované většiny považovány pouze ty členské státy, které jsou přítomny nebo zastoupeny a které se nezdrží hlasování. Aby byla zajištěna reprezentativnost výsledku hlasování, mělo by být hlasování považováno za platné pouze tehdy, je-li prostá většina členských států zároveň zúčastněnými členy v odvolacím výboru. Pokud nebude usnášeníschopnosti dosaženo před uplynutím lhůty stanovené pro vydání rozhodnutí výboru, bude se mít za to, že výbor žádné stanovisko nevydal, stejně jako je tomu nyní.
- (10) Komise by měla mít možnost v konkrétních případech požádat Radu o poskytnutí názorů a orientace ohledně širších důsledků nevydání stanoviska včetně jeho institucionálních, právních, politických a mezinárodních důsledků. Komise by měla zohlednit jakýkoli postoj vyjádřený Radou do tří měsíců po předložení věci. V řádně odůvodněných případech může Komise při předložení věci stanovit kratší lhůtu.
- (11) Transparentnost hlasování zástupců členských států na úrovni odvolacího výboru by se měla zvýšit a mělo by být zveřejněno hlasování zástupců jednotlivých členských států.
- (12) Nařízení (EU) č. 182/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 182/2011 se mění takto:

1) V čl. 3 odst. 7 se doplňuje nový šestý pododstavec, který zní:

„Pokud odvolací výbor nevydá žádné stanovisko podle čl. 6 odst. 3 druhého pododstavce, může předseda rozhodnout, že odvolací výbor svolá další zasedání na ministerské úrovni. V takových případech vydá odvolací výbor stanovisko do tří měsíců ode dne původního předložení věci.“

2) Článek 6 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový druhý pododstavec, který zní:

„Za zúčastněné členy odvolacího výboru však budou považováni pouze ti členové odvolacího výboru, kteří jsou v době hlasování přítomni nebo zastoupeni a kteří se nezdrží hlasování. Většinou uvedenou v čl. 5 odst. 1 se rozumí kvalifikovaná většina uvedená v čl. 238 odst. 3 písm. a) SFEU. Hlasování se považuje za platné pouze tehdy, pokud je prostá většina členských států zúčastněnými členy.“;

b) vkládá se nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Pokud odvolací výbor nevydá žádné stanovisko, může Komise postoupit věc Radě a požádat ji o stanovisko s uvedením jejích názorů a orientace ohledně širších důsledků nevydání stanoviska včetně institucionálních, právních, politických a mezinárodních důsledků. Komise zohlední jakýkoli postoj vyjádřený Radou do tří měsíců po předložení věci. V řádně odůvodněných případech může Komise při předkládání věci stanovit kratší lhůtu.“

3) Článek 10 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) výsledky hlasování, které v případě odvolacího výboru zahrnují hlasy vyjádřené zástupci jednotlivých členských států;“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Odkazy na všechny dokumenty uvedené v odst. 1 písm. a) až d), f) a g), jakož i informace uvedené v písmeni e) a h) uvedeného odstavce se zveřejní v rejstříku.“

Článek 2

Toto nařízení se nevztahuje na již zahájené postupy, v nichž odvolací výbor k datu vstupu tohoto nařízení v platnost již vydal stanovisko.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Štrasburku dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*